

Синаксар

На Вазнесење Господа Бога и Спаса нашега Исуса Христа.

Стихови: Сео си са десне стране Оца, Божја Речи;
Веру си ученицима најјасније показао.

У овај дан, у четвртак шесте недеље по Пасхи, празнујемо Вазнесење Господа Бога и Спаса нашега Исуса Христа.

Још док је био са ученицима, а пре свога страдања, обећао им је Христос да ће им послати Најсветијег свога Духа рекавши им: Потребно је да ја одем. Ако ли не одем, Утешитељ Дух Свети неће доћи. И још рече: Када он дође, научиће вас целој истини.

После васкрсења из мртвих, Господ се четрдесет дана јављао ученицима и заједно и понаособ. Јео је и пио са њима, најјасније им показујући васкрсење.

На крају им је дао многа обећања о Царству Божијем, заповедивши им да се не удаљују из Јерусалима, него да тамо бораве и чекају долазак Светога Духа. Требало је да и њиме буду крштени, јер водом су крштени раније од Јована (касније Епифаније Кипарски извештава да је Јован Богослов крстио Богородицу, а Петар и Јован остале апостоле).

Христос је заповедио ученицима да остану у Јерусалиму, да прво тамо објаве евангелску проповед, те да не би одлазећи у друге удаљене крајеве били због тога клеветани од стране Јевреја. А требало је и да се као војници опреме оружијем Духа Светога и да тако војују против непријатеља Христових.

Но када је дошло време вазнесења, повео их је Христос на гору Јелеонску, која се овако назива због мноштва маслина засађених на њој.

На крају свога проповедања, говорио им је и о његовом недостижном Царству које долази. Они су га о томе још испитивали, али Он није хтео да им ода време и рокове његовог доласка.

Док су били тамо на Јелеонској Гори, они и Пречиста Мајка Његова, видели су како дођоше ангели и како га узнесе на небеса. Гледали су како се он удаљује од њих на облаку који га је подигао.

Ангели су му предходили наређујући једни другима да се отворе врата вечности. Чуђаху се где се тело човеково, од крви и меса, узнесе и седе са десне стране Оца.

Можемо слободно рећи да је Христос обожио наше тело, то јест учинио га божанским. Ми смо се кроз Христа измирили (са Богом) и преко Христа се то давнашње непријатељство разрушило.

Апостолима су дошли ангели у виду људи и рекли им: Људи Галилејци, што стојите и чудите се гледајући на небо? Овај којег видите, Бог у телу, Исус, он ће доћи поново у телу јавно, али не као први пут убог и ћутљив, него са великом славом као што и сада видите како га ангели прате.

Тада престадоше апостоли да гледају за њим и вратише се са Јелеонске Горе, која је близу Јерусалима, око две хиљаде и четрдесет стопа.

То растојање је у ствари суботни дан хода код Јевреја. Мојсеј је узаконио Јеврејима да суботом смеју само толико стопа начинити, јер је и сенка Мојсејевог сведочанства толико стопа ногу била удаљена од јудејског народа.

Тиме је било омогућено да Јевреји суботом дођу тамо (на ту гору) да се поклоне, и зато се и назива тај пут и „Суботни Пут”. Отуда постоји мишљење неких да је и Христово вазнесење било у суботу, али они погрешно мисле.

Вративши се апостоли дођоше у горњу собу у којој су се срели са женама мирносицама и Мајком Бога-Речи. Онде су боравили у посту, молитви и у молењу, чекајући долазак Свесветог Духа, као што им беше обећано.

Вазнесени у слави Христe Боже помилуј нас. Амин!